забезпечення економічної стабільності необхідними є колективні дії на глобальному рівні. Україна повинна будувати чітку модель фінансового контролю, основою якої мати стати довіра громадян та захист економічних інтересів держави на світовому ринку.

Яковлев В. І.
НТУ «ХПІ»

МЕТОДИ ОЦІНКИ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Оцінка виробничого потенціалу машинобудівних підприємство серед науковців завжди викликало багато питань. Головною задачею виробничого потенціалу на кожному підприємстві є створення конкурентоздатної продукції при мінімальних витратах, саме тому компанії постійно шукають нові резерви для оновлення виробничого потенціалу. Складний структурний склад виробничого потенціалу і особлива важливість за допомогою якої відбувається врахування взаємозв'язку його елементів, які вимагають розробки методів оцінки та обліку якісно різнорідних ресурсів для встановлення їх результуючої величини при будь-яких співвідношеннях структурних елементів [1].

Науковці Ю.В. Тюленєва, О.Л. Сичков вважають, що стосується оцінки виробничого потенціалу, то для підприємства варто понад усе прорахувати зміни у: матеріальних ресурсах, трудових ресурсах, основних засобах та ін. Також доцільно застосовувати факторні моделі та діагностику прогнозування діяльності. Від правильно здійсненої оцінки виробничого потенціалу підприємства залежатиме ефективне використання та розвиток потенціалу підприємства, що допоможе здобути поставлені перед підприємством цілі [2].

Вчений Сергієнко Т.І. формулює оцінку виробничого потенціалу, як всеосяжну систему показників, причому в основу конструювання такої системи має бути покладена структурна модель, що враховує не тільки фактичну динаміку, а й теоретичні передумови[3].

Таблиця 1.1 – Методи розрахунку виробничого потенціалу[4–7]

Методи	Характеристика
Функціональний метод	Об’єми виробничого потенціалу підприємства метод базується на пошуку виробничого потенціалу, який буде співвідноситися до величини виробляємої продукції
Еквівалентний метод	Даний метод ґрунтується на взаємозамінності елементів процесу. Величина якого-небудь елементу виробничого потенціалу перетворюються в інші елементи за допомогою коефіцієнтів.
Кореляційний метод	Передбачає собою використання кореляційно-регресійних моделей коли визначається величина виробничого потенціалу підприємства
Вартісний метод	Базується на вартості кожного елементу виробничого потенціалу, а також об’єднує усі основні фонди виробничого потенціалу, тим самим показуючи загальну суму виробничого потенціалу підприємства
Комбінований метод	Цей метод представляє собою об’єднання методів при визначенні виробничого потенціалу. (частіше за все вартісний метод та еквівалентний метод)
Витратний метод	Базується на витратах, які еквівалентні активної частині основних засобів, а також технологічний персонал та частину оборотних активів та інформацію.
Результативний метод	Він орієнтується на визначенні виробничого потенціалу еквівалентно до суми очікуваних доходів, що їх здатне отримати підприємство від виробничої діяльності
Аналоговий метод	Оцінка ґрунтується на співставленні показників підприємства з аналогічними показниками конкурентів

Індексний метод	Розраховується за допомогою встановлення індексів ваги кожного з різновидів ресурсів
Індикативний метод	Розраховується відхилення фактичних економічних параметрів виробництва від нормативних

Отже, як видно підходи щодо оцінки виробничого потенціалу машинобудівних підприємств в першу чергу залежить від того на основі яких ресурсних показників буде проводити дослідження керівники підприємства або науковці, слід також зазначити, що для повної оцінки декількох підприємств необхідно використовувати один і той же метод розрахунку, саме на основі цього можна буде спостерігати на скільки підприємства випереджає або відстає від своїх головних конкурентів.

Список літератури:

1. Горяча О.Л. Піходи до визначення й оцінки виробничого потенціалу промислових підприємств. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*. №2 (18) 2012р. С.65–69

2. Тюленєва Ю.В. Оцінка ефективності управління виробничим потенціалом підприємства / Ю.В. Тюленєва, О.Л. Сичков. *Науковий вісник Ужгородського національного університету.* 2015р. Вип. 5. С. 126–129.

3. Сергієнко Т.І. Вимірювання величини і рівня ефективності використання виробничого потенціалу підприємства. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. №52. 2013.

4. Яковлев В.І., Колісник С.С., Другова О.С. Методичні підходи щодо ефективності виробничого потенціалу підприємства. ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури». *Східна Європа: економіка, бізнес та управління.* Випуск 4 (21). 2019.

5. Липкань О. В. Методичні підходи до оцінки виробничо-ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2012. Вип. 1. С. 145–147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2012_1_34.

6. Плікус І. Й. Потенціал підприємства, його оцінка й трансформація: економічна та бухгалтерська інтерпретація. *Фінанси України*. 2012. № 4. С.91–105. URL: http://nbuv. gov.ua/UJRN/Fu_2012_4_11.
7. Толпежніков Р. О. Методика оцінювання виробничого потенціалу підприємства. *Економіка і регіон*. 2012. № 6. С. 102–106. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econrig_2012_6_20.

Ясинська Д.В.
ДДАЕУ

ЗАОХОЧЕННЯ – ЯК ФОРМА АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

В сучасних реаліях актуальним вбачається дослідження кризових явищ і формування умов, що дозволять вивести підприємство з кризового стану. Визначимось із антикризовою стратегією, яка допоможе підприємство вивести з кризового стану. Отже, на першому етапі необхідно усвідомити проблему, яка призвела до кризового стану (на даному етапі доцільно провести моніторинг середовища, в тому числі, контрагентів, з якими співпрацює підприємство); другий етап передбачає розуміння раніше визначеної проблеми (на даному етапі повинно відбутись зниження зовнішньої уразливості, підвищення гнучкості з середини системи, тобто, консолідація зусиль працівників товариства); третій включає конкретизацію проблеми (яка окрім всього іншого, стає імпульсом для розробки антикризової стратегії); на четвертому відбуваються активні заходи реалізації антикризової стратегії; п’ятий складається з прогнозу виходу з кризи.

Оскільки, положення ст. 44 Конституції України є чинними (відповідно до змісту яких: для захисту своїх економічних і соціальних інтересів усі працівники мають право на страйк) – економічно вигідніше створити умови, що будуть сприятливим та комфортними для здійснення працівниками своєї трудової функції, ніж терпіти деструктивні процеси на виробництві [1]. Це